

Second Radioiodine Treatment: Limited Benefit for Differentiated Thyroid Cancer With Locoregional Persistent Disease: J Clin Endocrinol Metab 103: 469–476, 2018

در این مطالعه همگروهی گذشته نگر بر روی 164 بیمار مبتلا به DTC که حداقل دوبار در طی 20 سال تحت درمان با ید رادیو اکتیو قرار گرفته بودند که شامل سه گروه بودند -Tg+image- به تعداد 61 بیمار، Tg+ با عمل مجدد گردن (50 بیمار) و Tg+ بدون عمل مجدد (53 نفر) بودند و شواهدی از متاستاز دست انداز به دور در آنها وجود نداشت اثر دور د و م درمان با ید رادیو اکتیو در آنها مورد بررسی قرار گرفت.

توضیحات زیر بخش روش های آماری بخش مواد و روش ها و یافته ها مبتنی بر آنها

1- در این پژوهش متغیرها عددی نرمال با میانگین و انحراف معیار و غیر نرم ال با میانه و دامنه گزارش شدند و متغیرهای غیر عددی با تعداد و درصد گزارش شده اند. متغیرهای عددی نرمال بین دو گروه با آزمون T دو نمونه مستقل (برای مقایسه میانگین یک متغیر عددی نرمال در دو گروه مستقل استفاده می شود) و بین سه گروه با آزمون آنالیز واریانس یکطرفه مورد مقایسه قرار گرفته اند و متغیرهای غیر عددی با آزمون کای دو بین گروه ها مورد مقایسه قرار گرفته اند (برای جداول 3 تا 5 این آزمون باید انجام می شد که انجام نداده اند). از آزمون تی زوجی برای مقایسه میانگین سطح Tg قبل و بعد از بار د و م درمان با ید رادیو اکتیو در هر یک از گروه های مورد بررسی استفاده شد (آزمون تی زوجی برای مقایسه میانگین یک متغیر عددی نرمال در دو زمان (قبل و بعد از یک مداخله مثلا) در یک گروه از افراد استفاده می شود و معادل غیر پارامتری آن آزمون رتبه های علامت دار ویلکاکسون است).

2- در جدول یک ویژگی های بالینی سه گروه از بیماران مورد مقایسه قرار گرفته است متغیرهای غیر عددی مثل جنسیت، نوع هستولوژی، مرحله تومور، متاستاز لنفوم سرویکس و ... با تعداد و درصد گزارش شده اند و با آزمون کای دو مقایسه شده اند که هیچکدام تفاوت معنی داری را بین سه گروه نشان نداده اند. متغیرهای عددی مثل سن، دوز ید رادیو اکتیو دریافتی و ... هم بصورت میانگین و انحراف معیار و هم میانه و دامنه (کوچکترین-بزرگترین) نمایش داده شده اند و بین سه گروه با آنالیز واریانس مقایسه شده اند که هیچکدام تفاوت معنی داری بین سه گروه نداشته اند.

3- در جدول 2 میانگین سطح Tg قبل و بعد از دور دوم درمان با ید رادیو اکتیو در هر سه گروه نشان داده شده است و با آزمون تی زوجی مقایسه شده است. کاهش معنی دار در سطح 5 درصد فقط در Stimulated Tg در گروه BIR دیده شده است و از حدود 42 به 24/6 کاهش پیدا کرده است و

Stimulated Tg نیز در گروه سوم که SIR بدون عمل مجدد گردن بودند افزایش حاشیه ای از 6/5 به 10/8 ایجاد شده است (در سطح 10 درصد بطور جزئی معنی دار است).

4- در جدول سه وضعیت بیماران از نظر پاسخ به درمان در هر یک از سه گروه را بر اساس Elevated Tg Level و Structural Neck Disease گزارش کرده است که مثلاً در گروه BIR تعداد 44 بیمار معادل 73/3 درصد بعد از دور دوم درمان با ید هنوز در وضعیت Elevated Tg هستند و 9 نفر از 58 تا معادل 15/5 درصد در وضعیت Structural Neck Disease قرار دارند. که این نسبت ها در دو گروه دیگر غیر از SIR, neck reoperation برای Elevated Tg بالاتر است.

5- در جدول 4 بیماران سه گروه از نظر درمان های بعدی و پیامد بعد از دور دوم دریافت ید رادیواکتیو توصیف شده اند برای مثال در گروه اول از 61 نفر 23 بیمار بدون بیماری بوده اند (معادل 37/7 درصد) در حالیکه در گروه دوم 22 نفر معادل 44 درصد و 11 نفر در گروه سوم معادل 20/8 درصد بدون بیماری بوده اند و از این جهت گروه دوم شرایط مطلوب تری داشته است از نظر سطح Tg elevated نیز پایین تر درصد مربوط به گروه دوم بوده است.

6- در جدول 5 سه گروه اصلی را برحسب uptake ید رادیواکتیو به دو گروه مثبت و منفی دسته بندی کرده است و در هر یک از آنها وضعیت بیمار در آخرین ویزیت و مدالیته های درمانی دیگری که مورد نیاز برای آنها بوده را گزارش کرده است. برای مثال در گروه A که Uptake+ هستند از 31 نفر 12 تا معادل 38/7 درصد در آخرین ویزیت NED بودند و 9 نفر معادل 29 درصد NED بدون نیاز به مداخله دیگر بوده اند و همین گروه از نظر سایر مدالیته های درمانی دریافتی 9 نفرشان معادل 29 درصد ید رادیواکتیو دریافت کرده اند 3 نفر معادل 9/7 درصد جراحی شده اند.

دکتر آوات فیضی - دانشگاه علوم پزشکی اصفهان - 97-2-15